

De Drinker

Op de eerste zaterdag van juni '18 heeft Anne Marijke Elema de voorzitter en organisator ledenactiviteiten van IVN Goeree-Overflakkee een excursie naar natuurgebied Watergat-Vogelnest te Stad aan het Haringvliet op het programma gezet. Dit gebied was eerst akkerland, maar omdat het nogal laag ligt, was het niet zo geschikt voor de landbouw. Het doet nu dienst als waterberging bij hevige regenval. In het gebied liggen waterpartijen. Er lopen paden doorheen die gemaaid worden. Het is heel toegankelijk en je kunt er prima wandelen.

Wij lopen langs de weg naar één van de ingangen. Langs de kant zien wij de gele bloemen van de ratelaar. De ratelaar is een half parasiet. Hij maakt met zijn bladgroen uit koolzuurgas (CO₂) en water met behulp van het zonlicht suikers en zetmeel. De wortels hechten zich vast aan de wortels van grassen en halen daar hun water en voedingsstoffen uit. Staan er veel planten, dan zie je dit aan het gras, het blijft laag. Is de plant uitgebloeid en schud je er aan dan hoor je een ratelend geluid.

Op het pad ligt een rood blauw vlindertje, de Sint Jacobsvlinder. Herkenbaar aan de rode rondjes onder aan de vleugels. Het is koud die ochtend. De vlinder heeft zich niet kunnen opwarmen en ligt er versuft bij. Ze zijn meer bekend van hun rupsen. De zebrarupsen die zich te goed doen aan Sint- Jacobskruiskruid. Ze kunnen deze planten helemaal kaal vreten hoewel ze giftig zijn. De rupsen hebben geen last van het gif. Voor paarden en ander vee zijn ze zeer giftig. Eten ze er van, dan worden ze ziek en gaan dood. Zolang de plant groen is eten deze beesten er niet van. Komt de plant in het hooi terecht dan wordt het gevaarlijk. Wil je Jacobskruiskruid uit het weiland verwijderen trek dan altijd handschoenen aan. Het gif kan door je huid in je lichaam komen en hoopt zich op in de lever. De rupsen en de vlinders hebben felle kleuren. Dit zijn signaalkleuren. Ze waarschuwen, wij zijn niet eetbaar. Een jonge onervaren vogel pakt er per ongeluk weleens één, maar dit gebeurt daarna niet meer.

Aan de andere kant van het gebied bloeien honderden orchideeën met en zonder vlekken op de bladeren.

Op de terugweg gaan wij over een pad van boomstammetjes tussen het riet door. Twee dames ontdekken een rups op een dode tak. Gauw een foto nemen. Van welke vlinder is deze rups? Thuis zoek ik in mijn vlindergids. De afbeelding in de gids, waarvan ik denk dat het die vlinder moet zijn, is niet duidelijk genoeg. De kenmerkende puntjes die op de foto goed te zien zijn, staan niet duidelijk in de gids. Een mailtje naar Rob Rossel. Snel krijg ik antwoord. Het is de Rietvink. In mijn gids komt deze naam niet voor. Na wat zoeken, ontdek ik dat in mijn boekje de Oud Nederlandse namen voor dezelfde rups staan: Rietspinner of Drinker.

Bij drinker denk ik aan een schilderij van Jan Steen of aan fruitvliegjes. Schenk je een glas rode wijn in en zijn er fruitvliegjes in de buurt, dan zitten ze heel snel op de rand van of in het glas. Het zijn echte alcoholisten. De naam drinker is aan de rups gegeven omdat hij van dauwdruppels aan de rietstengels drinkt.

De Rietvink is een vrij algemene nachtvlinder in rietlanden. De rupsen overwinteren. In de zomer verpoppen ze. De vlinders die uit de cocon komen, leggen eitjes in de nazomer. Daar komen weer rupsen uit, die overwinteren.

Eén voor mij onbekend natuurgebied. Erg leuk om doorheen te wandelen. Enkele deelnemers aan de excursie die hier regelmatig komen, vinden het alleen jammer dat er van de winter niet gemaaid is. Vorig jaar broedden er nog kieviten en kluten.